

indflydelsen, er raget uklar, og at Dansk Folkeparti og De Konservative har et så dårligt indbyrdes klima, gør, at alle vi forbrugere nu må vente. Vi må vente på at få genoprettet fødevaresikkerheden, fordi regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke kan komme til enighed. Det er skuffende, og det er også skuffende, at der ikke er flertal for dette forslag om at genoprette fødevaresikkerheden her og nu.

Derimod er det glædeligt, at regeringen er kommet i mindretal. Nu har vi vist over for statsministeren, at vi ikke længere finder os i, at fødevarerområdet er så beskåret, som det er. Vi kræver, han griber ind, vi kræver handling fra hans side, og vi glæder os til at se, hvad der sker fremover. Det er jo klart, at sagen ikke er lukket nu. Vi må indrømme, vi har tabt på kort sigt, vi får ikke de penge, som vi havde ønsket, og som kunne have genoprettet sikkerheden for forbrugere, men det må vi så affinde os med.

Det er Dansk Folkeparti, som har ansvaret for det. Man har valgt ikke at redde forbrugere med det samme, men har i stedet valgt at spille med i et politisk spil, hvor både regeringen og Dansk Folkeparti skal spille med musklerne. Det tager vi til efterretning, det synes vi er ærgerligt, men sådan bliver det nu engang. Sådan er situationen åbenbart i dansk politik. Fødevarer er blevet storpolitik, og det er der ikke noget at gøre noget ved.

Jeg vil gerne fra Socialdemokraternes side takke dem, som har støttet vores forslag, og samtidig sige, at vi melder os klar på banen til endnu en debat, når som helst vi får mulighed for igen at sætte fokus på, at det er regeringen og Dansk Folkepartis skyld, at fødevarerområdet i Danmark er så udsultet og så beskåret, som tilfældet er.

Kl. 16.40

Formanden:

Lars Barfoed er familie- og forbrugerminister og bør omtales som sådan.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug

og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om Højteknologifonden. (Mulighed for afskæring af klageadgang)

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 31/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må sige, at det nok bliver svært at følge op på det toneleje, som lige er blevet afleveret fra talerstolen, når det gælder det forslag, vi nu skal behandle.

Det fremgår tydeligt af lovforslaget, at der er tale om et rent teknisk forslag, som ikke indebærer substansændring af anden lovgivning. Det er alene et lovforslag, der skal flytte klageadgangen i forbindelse med en omstrukturering af Videnskabsministeriet. Det er et rent administrativt forslag, der bringer klageadgangen i overensstemmelse med den nye struktur i Videnskabsministeriet, og det kan vi selvfølgelig støtte fra Venstres side.

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg har aftalt med min kollega, fru Anne Grete Holmsgaard fra SF, at jeg også taler på hendes vegne, da hun ikke kan være til stede ved forhandlingen i dag.

Lovforslaget er, som hr. Torsten Schack Pedersen har været inde på, rent teknisk. Organisationen i Videnskabsministeriet ændres, og samtidig ændres klageadgangen, så klagen ikke går direkte til ministeren, men til de relevante styrelser. Vi antager fra Socialdemokraternes og også fra SF's side, da jeg jo taler på fru Anne Grete Holmsgaards vegne, at det er en fornuftig ændring.

Vi kunne dog godt have tænkt os en lidt bedre og lidt mere grundig argumentation for, hvorfor det er sådan, at tingene skal ændres. Jeg sy-